

godtgjør Stillingen, er for mig den bedste Form.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Naar den ærede Ordfører fremkom med Udtalelser overfor mig om, at mine Bestræbelser altid havde gaaet ud paa at gjøre Folkethingets Indflydelse saa lille som muligt, saa er det mildest talt en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede Medlem. Mine Bestræbelser have gaaet ud paa at forhindre, at Folkethinget tog Beslutninger, som jeg ikke troede, det var i Stand til at hævde, og dersom det ærede Medlem mener, at det er at arbejde paa at gjøre Folkethingets Indflydelse saa lille som muligt, saa tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl. Min Stilling er netop at værne om, at Folkethinget ikke reducerer sig selv til at indtage en Stilling, som det ikke kan forsvare, ikke kan hævde og ikke tør søge Rettergang paa. Der blev af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Lutein), jeg tror ved Finantslovens 1ste Behandling, gjort Betragtninger gjældende, som have en Del mere paa sig, end det synes, at Flertallet i det Hele har lagt Mærke til. Det ærede Medlem fremhævede da, at der var visse Dele af Finantsloven, paa hvilke Regjeringen fuldt ud respekterede Folkethingets Afgjørelser, medens der var andre Dele, paa hvilke Regjeringen satte sig ud over disse. Men hvoraf skulde det vel komme, at det er saaledes, dersom det ikke er deraf, at der er visse Ting, som Regjeringen ikke vil tage paa provisoriske Finantslove, og med Hensyn til hvilke den derfor retter sig efter, hvad Folkethinget har bevilget eller ikke har bevilget? Deri ligger jo fuldt ud en Erkendelse af, at det ikke er en hvilken som helst Ting, man kan sætte ind paa en provisorisk Finantslov uden at risikere at faae Dom paa sig derfor. Det er jo nemlig netop Flertallets Feil, at det ikke tager i Betænkning at vedtage eller at negte Ting, som man ikke er i Stand til at hævde lige overfor en Rigsret. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) troede at kunne fremhæve, at Højesteret, den ene Halvdel af Rigsretten, var Embedsmænd, som Regjeringen selv udnævnte, at denne saaledes med Tiden nok kunde faae saadanne Anstuelser baaet ind i Højesteret, som den mente, at denne Ret skulde have, saa turde det dog nok være, saa, at uagtet Højesterets Medlemmer udnævnes af Kongen, saa er det ikke noget Billaarligt, der foregaar ved Udnævnelsen af dem, og det turde vel ogsaa være, saa, at selve Højesteret ogsaa har en Indflydelse paa, hvilke Mænd der skulle

udnævnes til nye Medlemmer af Retten. Den Insinuation, som det ærede Medlem der fremkom med om, at Regjeringen ved at udnævne Højesterets Medlemmer efterhaanden kunde faae Højesteret over paa sin Side i politiske Spørgsmaal, turde altsaa være temmelig interesserende. Jeg har i de sidste 12 Aar, jeg har været Medlem af Thinget, siddet her paa et bestemt Vøste om, at jeg vil stemme for en Rigsretsanklage angaaende provisoriske Finantslove, naar Folkethinget ønskede det, og det Vøste staar jeg ved den Dag i Dag. Ville de Herrer have Spørgsmaalet om, hvorvidt de provisoriske Finantslove ere tilstedelige eller ikke, afgjort ved en Rigsret, saa skal jeg give min Stemme dertil; men saalænge De ikke ville have Sagen afgjort paa den Maade, da bunde alle deres lange Taler her kun i et næsten bundløst Intet.

Scharling: Jeg skal ikke her komme ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det er berettiget at offentliggjøre en Piece, hvis Forfatter ikke selv har ønsket den offentliggjort. Men hvad jeg bestemt skal bestride er Berettigelsen til at offentliggjøre saadanne enkelte Fragmenter af en saadan Piece, som man mener at kunne tage til Indtægt for sine Anstuelser, og udlade til offentliggjøre andre Dele, som danne et aldeles nødvendigt Supplement dertil, og som høre med til at give det rette Billede af Forfatterens Standpunkt. Navnlig gjælder da dette, naar det sker paa et Tidspunkt, da Forfatteren selv er ude af Stand til at foretage den nødvendige Supplerings i saa Henseende, medens de, som Forfatteren har tilsendt sin Piece, ikke anse sig for bemyndigede til at offentliggjøre den.

Berg: Det ærede Medlem har Ret i, at man fra visse Sider ikke ønskede denne Piece frem og derfor kom den ikke frem. Derimod var det ærede Medlem saa venlig at lade min Aaastand staa om Geheimeraad Madvig's Mening angaaende de tre af mig nævnte Hovedpunkter, den Mening, som han havde fort for sin Død, og som han af sin Samvittighed søgte sig forpligtet til at udtale under Indtrykket af den Højesteretsdom, som han erkjendte burde forandres, eller hvis Følger i alt Fald burde forandres. Til det ærede Medlem fra Kjerteminde (N. Andersen) maa jeg for mit Vedkommende tillade mig at sige, at der vil vist aldrig komme det Folkething — det haaber jeg da ikke — som vil nedlade sig til at spørge Rigsretten, om provisoriske Finantslove ere grundlovmæssige, og det vedkommer heller ikke Rigsretten. Der-